

egy szakasza került elő (1. fal). A fal iránya pontosan nem határozható meg, de a híd alatt jelentkező falmaradvány miatt lehetséges, hogy egy a hídnál korábbi fal sarka lehetett.

A várat É-ről kerülő árokszakasz várhoz közeli részén, a két várat összekötő híd K-i részénél egy csatári kőből épített, 70 cm vastag, Ny–K-i irányú, szintén ismeretlen korú falat találtunk (2. fal). Az itt ásott árokszakasz bolygatott, törmelékes talajba mélyed, kidobott földjéből 17–19. századi virágmintás kályhacsempéket, korsónyakat és más kerámiatöredékeket gyűjtöttünk és kevés állati és emberi csontot figyeltünk meg. Az árok a két vár között indul, itt épített emlékeket (a két vár között, a hídtól D-re húzódó, vastag erődítésfal nyomait, vagy arra utaló jeleket) nem sikerült megfigyelni. Rétegződése kék agyaggal kevert újkori törmelékes feltöltés.

Az elővár É-i részén ásott Ny–K-i irányú főág mélysége a burkolatbontás utáni szinttől 70–80 cm. A Marcipán múzeum bejáratától kb. 4 m-re Ny-ra, egy cáki kövekből épült, 90 cm vastag, É–D-i irányú falszakaszt találtunk (3. fal). Habarcsa sárgás színű homokos kavics. Az udvar feltöltéséből késő-középkori kerámiatöredékeket gyűjtöttünk.

Az elővár DNy-i részén, szintén bolygatott rétegekkel fedve került elő a 4–6. fal. Az É–D-i irányú, 80 cm vastag fal a 4-es, az erre merőleges, a 1824/1-es hrsz.-ú épület közepe táján elhelyezkedő, L alakú, 50 cm vastag, korábban már közmű által bolygatott falszakasz az 5-ös számot kapta. A 6. falszakasz az 5. faltól 1,60 m-re került elő, iránya Ny–K.

Az udvar ÉK-i sarkában 1,20 m mélységig csak planírozási rétegeket tudtunk megfigyelni. A 1824/4-es hrsz.-ú épületrész ÉK-i sarkának közelében, 50 cm mélyen, egy csatári kőből falazott, belső oldalán talán vakolt falsarkot találtunk (7. fal). A fal egy szakaszát egy korábban letett gázcső árkával vágta át. Ettől a falsaroktól DK-re került elő az ÉNy–DK-i irányú 8. falszakasz, amely 60 cm mélyen jelentkezett és legalább 1,80 m vastag.

A 9., csatári kőből épült falszakasz az udvar DK-i részén, a bástyától ÉNy-ra, 20 cm mélységben került elő. Ettől pár m-re nyugatabbra, egy nagyjából Ny–K-i irányú, korábbi bolygatás miatt már sérült falszakaszt is találtunk (10. fal).

Az udvar D-i részén, az 1824/1 hrsz.-ú épület Ny-i vége közelében, a 4. és 5. fal között egy újabb falszakasz került felszínre (11. fal). Iránya K–Ny, vastagsága 66 cm. Meglévő szakaszának É-i felét korábban már megbolygatták.

Ugyanezen épület K-i homlokzata előtt, azzal párhuzamosan, 15 m hosszan egy vagy kettő falszakaszt találtunk (12. fal), amelyet a beruházással kikerültünk.

Az elővár K-i kapuja alatti járószint és a kapuhoz vezető híd is meg lett bontva a csapadékelvezető csatorna kiépítéséhez. A 0,6–0,8 m széles, 0,8–1 m mély és 10 m hosszú árok egy régi csatorna nyomvonalán haladt. Eredetileg téglákból és csatári kövekből készült, majd egy széles betoncsőben folytatódott. A kapu Ny-i nyílása alatt egy középkori eredetű, csatári kövekből rakott, körülbelül 2,2–2,4 m széles, É–D-i irányú, kívül-belül vakolt falszakasz került elő (13. fal). A falat a korábbi közművek készítésekor ronsolták, illetve köveit részben felhasználták a csatorna készítéséhez. A kapunyílásra merőleges falszakaszt újkori feltöltés vette körül.

A csatornaárok innen a kapu középtengelyében futott, majd a K-i kapunyíláson kilépve a meglévő T-Com akna mellett É felé fordult és a hídkorlátot áttörve köt bele a már meglévő csatornába. A hídtést rendezetlenül rakott csatári kövekből állt, boltívet nem lehetett megfigyelni.

A belső vár udvarán futó, 0,5 m és 0,6 m mély feltöltésben futó árkokban épített emlékeket nem találtunk, azonban az udvar különböző pontjain három kőemlék, egy kőgolyó, egy hasáb alakú és egy íves faragott kő került elő.

Munkatársak: Kőszegi Ádám régésztechnikus-gyűjteménykezelő, Isztin Gyula régésztechnikus-geodéta, Lukács Gábor geodéta és Czöndör János ásatási technikus.

ANDERKÓ KRISZTIÁN – PAP ILDIKÓ KATALIN

200. Kőszegdoroszló, Római katolikus templom (Szent Márton templom)

(KÖH 69003)

(Vas megye) **Á, Kk**

Helyszíni szemlét végeztünk 2014. december 16-án a Kőszegszerdahelyi Római Katolikus plébánia kőszegdoroszlói Szent Márton titulusú, régészeti és műemléki védelem alatt álló templománál, amelyet ekkor Nemes András művészettörténész kutató. Az elsőként 1279-ben említett templom az írott források szerint a Kőszeghegyalja legrégebbi egyházi épülete.

A helyszíni szemlére azért volt szükség, mert a belsőben folytatott festő-restaurátori és a homlokzaton történt falkutatás mellett, az épület eredeti küszöbszintjének meghatározására is sor került. A D-i oldalon, a korábbi D-i bejáratnál lelemlyített kis szondával a mai felszín alatt mintegy harminc cm-re található meg a D-i kapuhoz tartozó küszöbszint, melynek helyét dokumentáltuk.

Munkatársak: Kőszegi Ádám régésztechnikus-gyűjteménykezelő.

PAP ILDIKÓ KATALIN

201. Kunágota, XX.-dűlő É-i széle

(KÖH 1467)

(Békés megye) **Ő, Á**

A Medgyesegyháza szennyvíztisztító telep bővítése beruházás előzetes régészeti dokumentációja készítéséhez kapcsolódóan 2014. november 12-én végeztünk terepbejárást a szennyvíztisztító telep közvetlen környezetében fekvő területeken.

A terepbejárás eredményeként a már ismert XX.-dűlő É-i széle lelőhely kiterjedése megnőtt. A lelőhelyről őskori és Árpád-kori leleteket gyűjtöttünk.

Munkatársak: Botyán Katinka és Hrabák Zita.

HARKAI ISTVÁN

202. Kunágota határa

(Békés megye) **Ő, R, Sza, A, Á**

A Békés megyei ivóvízminőség-javító program – vízbeszerzés és víztisztítás, iszapkezelés tervezési és kivitelezési munkái – battonyai mellékág (Kunágota, Lökösháza, Kevermes, Dombiratos, Kisdombegyház, Magyarombegyház, Battonya) távvezeték megnevezésű beruházás előzetes régészeti dokumentációja készítéséhez kapcsolódóan végeztünk terepbejárást. A tervezett beruházás terepbejárással vizsgált szakaszai Battonya, Magyarombegyház, Kunágota, Dombiratos, Kevermes és Lökösháza területén kerültek megvalósításra.

Kunágota határában összességében három új régészeti lelőhelyet: *Újhelyi-dűlő II. (KÖH 87473)*, *Újhelyi-dűlő III. (KÖH 87475)*, *Újhelyi-dűlő IV. (KÖH 87477)*, és egy régészeti érdekű területet (RÉ5) sikerült lokalizálnunk, melynek során őskori, kora rézkori, szarmata, avar kori és Árpád-kori leleteket gyűjtöttünk.